

Наредба № 1 от 13 януари 2021 г. за ветеринарномедицинските изисквания и мерките за биосигурност към животновъдните обекти за риба и други водни организми**МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ****НАРЕДБА № 1 от 13 януари 2021 г.****за ветеринарномедицинските изисквания и мерките за биосигурност към животновъдните обекти за риба и други водни организми****Раздел I
Общи положения****Чл. 1.** Тази наредба урежда:

1. ветеринарномедицинските и зоохигиенните изисквания, минималните изисквания относно средата за отглеждане, включително мерките за биосигурност в животновъдните обекти за отглеждане на риба и други водни организми;

2. задълженията на собствениците или ползвателите на животновъдните обекти за отглеждане на риба и други водни организми при прилагане на изискванията по т. 1;

3. официалния контрол върху дейностите по т. 1 и 2 във връзка с изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕО, 89/662/ЕО, 90/425/ЕО, 91/496/ЕО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ, L 95/1 от 7.04.2017 г.).

Чл. 2. (1) Животновъдните обекти за отглеждане на риба и други водни организми според вида на използваните производствени съоръжения в тях могат да бъдат:

1. мрежени клетки (садки);
2. вертикални съоръжения за отглеждане на двучерупчести (колектори, рафтове и др.);
3. съоръжения за отглеждане на двучерупчести, разположени на дъното;
4. земнонасилни басейни, използващи целия обем на басейна за свободно отглеждане на риба и други водни организми (язовири с друго основно предназначение – за напояване, изравнители и др.);
5. специализирани басейни (земнонасилни, бетонни, пластмасови, метални и др.) с водовземане от повърхностни или подземни води и с възможност за пълно пресушаване.

(2) Според начина на използване на водата могат да бъдат със:

1. рециркулиране на използваната вода (многократно използване на водата);
2. проточно използване на водата (еднократно използване на водата);
3. използване на водата чрез потапяне на производствените съоръжения.

(3) Според вида на използваната вода могат да бъдат:

1. според солеността на водата:
  - а) сладководни;
  - б) соленоводни;
  - в) бракични (полусолени);
2. според температурата на водата:
  - а) топловодни (с видове риба, изискваща оптимална температура над 20 °C);
  - б) студеноводни (с видове риба, изискваща оптимална температура под 20 °C);
  - в) смесени.

(4) Според броя на отглежданите видове риба:

1. монокултурни (с един отглеждан вид);
2. поликултурни (с повече от един отглеждан вид);
3. смесени (растения и риба).

(5) Според изолирането от околната среда:

1. закрити обекти с контролирани условия на живот и достъп до околната среда;
2. открити обекти с частичен или липсващ контрол на параметрите на средата за живот и липса на изолация от околната среда.

(6) Според прилаганата технология на отглеждане на видовете могат да бъдат със:

1. екстензивна технология;
2. интензивна технология;
3. суперинтензивна технология;
4. смесена (комбинирана) технология.

(7) Животновъдните обекти за риба в зависимост от производствения цикъл могат да бъдат:

1. пълносистемни – с възможност за репродукция/възпроизводство и пълен цикъл на отглеждане;
2. непълносистемни – отглеждащи риба само през определен цикъл от живота.

(8) В животновъден обект за риба и други водни организми може да има комбинация от производствени съоръжения, начини на използване на водата, видове отглеждана риба и други водни организми и технологии.

(9) Животновъдните обекти за отглеждане на риба и други водни организми могат да разполагат със специализирани места за контролирано получаване на потомство (риболоупилня).

Раздел II**Общи ветеринарномедицински и зоохигиенни изисквания към животновъдните обекти за отглеждане на риба и други водни организми**

Чл. 3. За всеки животновъден обект за отглеждане на риба и други водни организми се прилагат следните мерки за биосигурност:

1. да е ограден или обозначен по начин, осигуряващ неговата безопасност и здравното благополучие на животните и непозволяващ или максимално ограничаващ свободния достъп на хора и животни;
2. да има обособен вход, който разполага с място и оборудване за измиване и дезинфекция на хора и транспортни средства, с изключение на обектите по чл. 2, ал. 1, т. 2, 3 и 4;
3. да не се допускат посетители, работници, оборудване, фураж и биологичен материал с произход от обекти с установено заболяване или със съмнение за заболяване;

4. производствените басейни и съоръжения да се разполагат така, че да се спазват максимално възможно принципите на профилактика;

5. производствените басейни и съоръжения за отглеждане на риба и други водни организми да са изградени по начин, позволяващ почистване и дезинфекция при спазване на изискванията за заустване, определени в съответните разрешителни по Закона за водите;

6. съоръженията за отглеждане на риби и други водни организми, както и изпускателните съоръжения да са изградени по начин, който да не позволява попадане на отглежданата риба в околната среда;

7. да е изграден съгласно изискванията на нормативната уредба за защита и хуманно отношение към рибите и другите водни организми.

Чл. 4. Животновъдните обекти за отглеждане на риба и други водни организми трябва да разполагат със:

1. технологична схема на производство съгласно чл. 25а, ал. 2, т. 2 от Закона за рибарството и аквакултурите (ЗРА);

2. определени лимити за обема на производството и необходимите площи за рибно стопанска дейност според изискванията на чл. 25, ал. 5 от ЗРА;

3. достатъчно количество вода според технологичната схема на производство в съответствие с издадено по реда на Закона за водите разрешително за водовземане и/или ползване на воден обект;

4. условия за поддържане на физико-химични параметри на водата, които да отговарят на физиологичните нужди и изисквания на отглежданите видове риби и други водни животни;

5. спомогателни сгради или съоръжения:

а) място за подготовка на рибата и другите водни организми за продажба и транспорт;

б) място за механично почистване, измиване и дезинфекция на рибовъден, риболовен и друг инвентар;

в) помещения за работниците и санитарен възел;

г) помещения или места за отделно съхранение на дезинфекционни средства и инвентар;

д) помещения или съоръжения за съхранение на фураж, изградени и поддържани в съответствие с изискванията, посочени в Приложение III от Регламент (ЕО) № 183/2005 за определяне на изискванията за хигиена на фуражите (ОВ, L 035, от 8.02.2005 г.) (Регламент (ЕО) № 183/2005);

е) обезопасен контейнер и/или съоръжение, или климатизирано помещение, или съоръжение с контролирана температура до 4 °С за временно съхранение на умрели риби или други водни организми, непозволяващи достъпа на други животни или хора, което не се използва за други цели и редовно се почиства и дезинфектира;

ж) карантинно отделение или басейн с осигурено независимо водоснабдяване и дезинфекция на технологичните води, специално/собствено оборудване и инвентар, предназначени за предотвратяване на заразяване на други възприемчиви видове; минималните срокове за карантина на риба и/или разплоден материал се определят в зависимост от вида на рибата и/или разплодния материал и произхода им; в края на периода на карантина карантинното отделение трябва да бъде освободено, почиствено и дезинфекцирано и в него да няма риба и други водни организми в продължение на най-малко седем дни, преди да бъдат въведени нови такива;

з) оборудване за пълно изпускане на водата и/или пресушаване на производствените басейни и съоръжения.

Чл. 5. Собствениците или ползвателите на животновъдните обекти за отглеждане на риба и други водни организми спазват следните ветеринарномедицински и зоохигиенни изисквания:

1. контрол на здравния статус на отглежданите риба и други водни организми чрез:

а) прилагане на добри санитарно-хигиенни практики при заселването и отглеждането им;

б) прилагане на принципа „всичко пълно – всичко празно“ там, където е приложимо;

в) изолация и разделяне при спазване на мерки за дезинфекция с цел намаляване на кръстосаното замърсяване между карантинното отделение и постоянната популация, както и между отделните популации по време на карантината;

г) наблюдение върху поведението и здравния статус на рибата и другите водни организми и корекция на диетата по време на карантината, ако се налага такава;

д) вземане на проби в началото и в края на карантината за болестите, посочени в програмата по чл. 118 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВД);

2. разработване и изпълнение на програмите по чл. 132, ал. 1, т. 26 от ЗВД;

3. разработване на план за прилагане на спешни мерки при констатиране на заразна болест в животновъдния обект в съответствие с чл. 132, ал. 1, т. 28 от ЗВД, в който се включват най-малко следните мерки:

а) изолиране, доколкото е възможно, на рибите и другите водни организми, отглеждани в обекта, от контакти с други животни и от външно замърсяване;

б) контрол върху качеството на водата;

в) контрол върху здравния статус на хайвер, личинки, риби и други водни организми, както и на качеството и безопасността на използваните фуражи и медикаменти;

г) контрол върху хигиенното състояние на съоръженията в обекта;

д) дезинфекция на превозните средства, влизащи в обекта;

е) дезинфекция на оборудването и инвентара, който се използва в обекта;

ж) дезинфекция на персонала и на посетителите, влизащи в обекта;

з) обезвреждане по подходящ начин на трупове и отпадъчните материали от обекта;

4. управление на персонала и посетителите чрез обучение по отношение на принципите и спазване на програмите за биосигурност;

5. предварителна дезинфекция на риболовните съоръжения при пренасянето им от едно към друго рибно стопанство; пренесените съоръжения не се използват за период от минимум 7 дни;

6. използване на фуражи в количество, вид и начин на хранене, отговарящи на физиологичните потребности на съответния вид риба;

7. поддържане на наситеност на водата с кислород средно дневно поне 50 % от оптималните стойности за съответния вид;

8. отстраняване на вредните за рибите и другите водни животни вещества и продукти във водата – резултат от жизнената им дейност или попаднали по други причини.

Чл. 6. (1) В съответствие със спецификата на отглежданите риба и други водни организми собствениците и ползвателите на животновъдните обекти по чл. 2, ал. 1 трябва да разработят и изпълняват програма за биосигурност, основана на оценка на риска с включена информация за използваните в обекта средства за дезинфекция и техните концентрации.

(2) Програмата по ал. 1 се утвърждава от директора на съответната Областна дирекция по безопасност на храна (ОДБХ), на чиято територия се намира животновъдният обект.

Раздел III

Специфични ветеринарномедицински и зоохигиенни изисквания към животновъдните обекти за отглеждане на риба и други водни организми

Чл. 7. (1) Изисквания към обектите, използващи системи за производство, отделени от околната среда и с контролирани параметрите на водата:

1. при отглеждане на неместни или инвазивни видове, които не са естествени за територията на Република България:

а) напускат обекта умъртвени, когато се предлагат за консумация;

б) напускат обекта с разрешително за доотглеждане, когато ще се доставят до друг животновъден обект;

2. отведената от обекта утайка чрез физично пречистване на водата се полага в специални изолирани съоръжения и се третира като оборска тор;

3. отвежданата за опресняване вода се третира като оборска тор.

(2) Изисквания към обектите, използващи мрежени клетки (садки):

1. зареждането с риба за доотглеждане или складиране от други стопанства, регистрирани по реда на чл. 137 от ЗВД, извън водния обект, в който е регистриран съответният животновъден обект, става само след установена липса на заразни заболявания чрез лабораторна диагностика; зареждането с риба става до 30 дни след направеното изследване;

2. отглеждането на риба и други водни организми да не превишава определения лимит за производство съгласно чл. 25а, ал. 2, т. 4 и чл. 27, т. 7 от ЗРА.

(3) Изисквания към обектите, използващи системи за развъждане на риба и други водни животни и добиване на полови продукти (риболопилня):

1. да се води и съхранява документация за придобитите и използваните разплодни риби или други водни организми и/или оплоден хайвер по отношение на техния здравен статус, когато произхождат от друг животновъден обект;

2. производствените средства и инвентар за размножаване да могат да се пресушават напълно, да подлежат на дезинфекция и да отговарят на технологичните и видовете физиологични изисквания за размножаване на съответния вид риба или воден организъм;

3. използваните препарати за размножаване на рибите да са одобрени за използване;

4. рибите, третирани и използвани в размножителния процес, да не се използват за хранителни цели за период от 60 дни;
5. риби, уловени от дивата природа, използвани за размножаване, задължително се изследват лабораторно за носителство на заразни болести;

6. потомството, добито от рибите по т. 5, задължително преди разселване в природата или в други регистрирани обекти за доотглеждане се изследва за носителство на заразни заболявания.

(4) Изисквания към обектите за развлекателен и платен риболов:

1. подлежат на контрол по индивидуална програма, одобрена от директора на съответната ОДБХ, на чиято територия се намира животновъдният обект;

2. на входа и/или на друго видно място се поставят указателни табели с информация за възможностите за пренасяне на заразни заболявания по рибите от посетителите чрез използвания риболовен инвентар от лицата, извършващи риболов;

3. разселват се и се използват за примамка риби, които произхождат само от регистрирани по реда на чл. 137 от ЗВД животновъдни обекти, изследвани за наличие на заразни заболявания;

4. уловът задължително се умъртвява преди напускане на обекта.

(5) Изисквания към обектите, осъществяващи научна, изследователска или друга нестопанска дейност:

1. подлежат на контрол по индивидуална програма, одобрена от директора на съответната ОДБХ, на чиято територия се намира животновъдният обект;

2. рибите, разселвани в такива обекти, трябва да произхождат от регистрирани по реда на чл. 137 от ЗВД животновъдни обекти;

3. дейностите, свързани със здравния статус и хуманното отношение към рибите, се извършват по програма, одобрена от директора на съответната ОДБХ, на чиято територия се намира животновъдният обект;

4. уловът задължително се умъртвява преди напускане на обекта;

5. дейностите в обекта се ръководят от лице, притежаващо необходимите за целите на дейността образование и опит; лицето изготвя и план за достъп и посещаване на обекта, одобрен от директора на съответната ОДБХ, на чиято територия се намира животновъдният обект.

(6) Изисквания към обектите, осъществяващи развъждане и отглеждане на риби и други водни животни за декоративни и други цели, несвързани с храните за хора:

1. подлежат на регистрация по реда на чл. 137 от ЗВД;

2. подлежат на контрол по индивидуална програма, одобрена от директора на съответната ОДБХ, на чиято територия се намира животновъдният обект;

3. при внос в обекта на оплоден хайвер или живи риби и други водни животни от трети държави всяка партия обезателно се изследва за носителство на опасни инфекциозни заболявания;

4. задължително трябва да разполагат с карантинни басейни/системи, в които да се съхраняват и отглеждат новопристигнали и потенциално опасно заразни риби;

5. отглежданите в тях риби и другите водни животни да не се използват за разселване в природата.

Чл. 8. Специфични условия по отношение на минималните изисквания към средата за живот в животновъдните обекти за риба и други водни организми:

1. в обектите, отглеждащи, развъждащи и складиращи студенолюбиви видове (пъстървови риби), се осигурява/поддържа максимална температура на водата до 22 °C и среднодневна температура през вегетационния период между 16 – 18 °C;

2. в обектите, отглеждащи, развъждащи и складиращи топлолюбиви видове (шаранови, сомови, шукови и костурови риби), се осигурява/поддържа максимална температура на водата до 28 °C и среднодневна температура през вегетационния период между 18 – 24 °C;

3. в обектите, отглеждащи, развъждащи и складиращи есетрови видове риби, се осигурява/поддържа средна дневна температура на водата между 16 – 24 °C през вегетационния период;

4. в обекти за смесено отглеждане на различни видове риби или различни от изброените в т. 1, 2 и 3 температурният режим на водата трябва да бъде съобразен с изискванията и физиологичните нужди на съответните видове риби.

Раздел IV

Задължения на собствениците или ползвателите на животновъдните обекти за отглеждане на риба и други водни организми

Чл. 9. (1) Собственикът или ползвателят на обект за риба и други водни организми е длъжен да спазва изискванията, посочени в чл. 132, ал. 1 и 5 от ЗВД, както и да:

1. осигурява редовното почистване, а когато е необходимо – и дезинфекциране по подходящ начин на:

а) всички сгради, използвани за основното производство и свързаните с него операции, включително помещенията за съхраняване на фуражите, изградени и поддържани в съответствие с изискванията на Приложение III от Регламент (ЕО) № 183/2005;

б) оборудването;

2. съхранява и борави с отпадъците и опасните вещества така, че да предотврати замърсяване на околната среда;

3. предоставя за лабораторни анализи пробите за болестите, посочени в програмата по чл. 118 от ЗВД, взети от рибите и другите водни организми, отглеждани в обекта;

4. използва фуражи за риба и други водни организми, в които са вложени само фуражни добавки, разрешени за употреба в съответствие с чл. 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавки за използване при храненето на животните (ОВ, L 268 от 18.10.2003 г.), съгласно условията, определени в индивидуалните разрешения за употреба на фуражната добавка, във връзка с чл. 8 от Закона за фуражите;

5. използва само биоциди, разрешени за пускане на пазара от министъра на здравеопазването по реда на глава четвърта от Закона за защита от вредното въздействие на химични вещества и смеси и на Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г., относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ, L 167 от 27.06.2012 г.) при спазване на условията на издаденото разрешение и на изискванията, посочени на етикета и в информационния лист за безопасност;

6. уведомява ветеринарния лекар, обслужващ обекта, и официалния ветеринарен лекар при съмнение за заразна болест или при поява на отклонения от общото здравословно състояние на рибата и другите водни организми, отглеждани в обекта, не по-късно от 24 часа от установяване на съответното обстоятелство;

7. води и съхранява документация за:

а) видовете, категориите, количеството и произхода на рибите и другите водни организми, отглеждани в обекта, както и за движението им;

б) броя на умрелите риби и други водни организми от всяка производствена единица;

в) вида и произхода на фуража, с който се изхранват рибите и другите водни организми, в съответствие с Приложение III от Регламент (ЕО) № 183/2005 и чл. 27 от Закона за фуражите и записите се съхраняват за срок от три години;

г) извършената дезинфекция в обекта;

д) издадените декларации по чл. 27, т. 3 от ЗРА;

е) използваните ВМП и карентния им срок;

8. води и съхранява актуален дневник за посетители в животновъдния обект;

9. разполага със схема за изхранване на рибата и другите водни организми в обекта;

10. при изхранване на рибите и другите водни организми със странични продукти, добити от водни животни, да спазва изискванията на Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ, L 031 от 1.02.2002 г.), Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ, L 300, 14.11.2009 г.) (Регламент (ЕО) № 1069/2009), Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека (ОВ, L 54 от 26.02.2011 г.), ограничениата в съответствие с чл. 7 и Приложение IV от Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (ОВ, L 147 от 31.05.2001 г.) и секторното законодателство в сектора на фуражите;

11. осигурява:

а) достатъчно облекло за еднократна употреба или чисто работно облекло, което се използва при посещение в обекта;

б) съхраняването на фуража и дезинфекционните материали в отделни помещения, защитени от достъпа на птици, гризачи, насекоми и животни съгласно изискванията на Приложение III от Регламент (ЕО) № 183/2005;

в) извършването на редовно механично почистване, дезинфекция, дератизация и дезинсекция на животновъдния обект;

г) извършването на редовно механично почистване и дезинфекция на транспортните средства, които влизат и излизат от територията на обекта;

12. спазва задължително приложената технологична схема на производство, мерките, предвидени в профилактичната програма, и предписанията на контролните органи с цел да се сведе до минимум рискът от възникване на заразни болести;

13. осигурява спазването на поставените условия и ограничения в разрешителното за водовземане, водоползване и/или ползване на водния обект;

14. представя на контролните органи при поискване документацията за проследимост, в т.ч. и дневника за продажба по чл. 27, т. 3 от ЗРА;

15. осигурява подходящо периодично обучение на персонала на животновъдните обекти относно изпълнението на изискванията на тази наредба;

16. осигурява изпълнението на мерките по Програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози по чл. 118 от ЗВД;

17. осигурява изпълнението на собствена мониторингова програма за надзор върху здравния статус на рибата и другите водни организми и предоставя резултатите от нея при поискване от компетентните органи по чл. 132, ал. 1, т. 26 от ЗВД;

18. поставя под карантина риба и други водни животни при заселване от друг обект или при съмнение и/или възникване на заболяване в подходящи съоръжения за период от време, достатъчен за намаляване до приемливо ниво на риска от пренасяне на заболяване, и под надзора на ветеринарен лекар;

19. осигурява отстраняването/съхранението на мъртвите риби и други водни организми от всички производствени единици в животновъдния обект с честота, при която се гарантира, че инфекциозният натиск е сведен до минимум, и да се унищожават в съответствие с чл. 13 от Регламента (ЕО) № 1069/2009;

20. отглежда рибата и другите водни организми по начин, който ги предпазва от вредни въздействия и не им причинява болка, страдания и наранявания.

(2) Собственикът или ползвателят на обект за риба и други водни организми съхранява документацията по ал. 1, т. 7 и 8 в животновъдния обект на електронен и/или на хартиен носител и я предоставя на компетентните органи при поискване.

Чл. 10. Изискванията по чл. 9, ал. 1, т. 4, т. 7, букви „а“, „б“ и „в“, т. 9, т. 11, буква „б“ и т. 12 не се прилагат за собствениците или ползвателите на обекти за двучерупчести мекотели.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „Аквакултури“ са дейности съгласно § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за рибарството и аквакултурите.

2. „Биосигурност“ са мерки съгласно § 1, т. 46 от допълнителните разпоредби на Наредба № 44 от 2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти (ДВ, бр. 41 от 2006 г.) (Наредба № 44 от 2006 г.).

3. „Всичко пълно – всичко празно“ е принцип на профилактиката съгласно § 1, т. 31 от допълнителните разпоредби на Наредба № 44 от 2006 г.

4. „Други водни организми“ са животни съгласно § 1, т. 42 от допълнителните разпоредби на Закона за рибарството и аквакултурите.

5. „Екстензивна технология“ е технология съгласно § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Наредба № 18 от 2016 г. за съдържанието на технологичното описание и технологичната схема на производство на аквакултури (ДВ, бр. 90 от 2016 г.) (Наредба № 18 от 2016 г.).

6. „Зоохиигиенни изисквания“ са изисквания съгласно § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Наредба № 44 от 2006 г.

7. „Интензивна технология“ е технология съгласно § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Наредба № 18 от 2016 г.

8. „Карантинен басейн“ е отделение или басейн с независимо водоснабдяване, след което излизащите води не преминават през други басейни, в който рибата прекарва определен карантинен период под надзор при заболяване, съмнение за заболяване или при внос.

9. „Риба“ са животни съгласно § 1, т. 5, буква „а“ от допълнителните разпоредби на Наредба № 17 от 2008 г. за здравните изисквания към стопанските водни животни, продуктите от тях и предпазването и контрола на болести по водните животни (ДВ, бр. 64 от 2008 г.).

10. „Собственик или ползвател на аквакултури“ е регистрирано юридическо лице, което притежава документи, доказващи правото на ползване на обекта.

11. „Суперинтензивна технология“ е технология съгласно § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби на Наредба № 18 от 2016 г.

12. „Умъртвена риба“ е всяка риба с липса на очен рефлекс, дихателни движения, други тактилни и двигателни рефлексии, както и риба с премахната глава и/или вътрешни органи. За умъртвени се считат и риби с премахнат или разрушен главен мозък. Цели риби, които показват описаните признаци поради употреба на анестезиращи препарати или изпадане в хибернация, не се смятат за мъртви.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 137, ал. 10 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

§ 3. В Наредба № 44 от 2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания за животновъдните обекти (обн., ДВ, бр. 41 от 2006 г.; изм., бр. 102 от 2006 г., бр. 40, 48 и 90 от 2008 г., бр. 50 от 2010 г., бр. 10 и 94 от 2012 г., бр. 69 от 2013 г., бр. 15 и 62 от 2014 г., бр. 44 от 2016 г., бр. 56 от 2017 г., бр. 17 и 42 от 2018 г. и бр. 5 от 2020 г.) чл. 16 се отменя.

§ 4. Изпълнението на наредбата се възлага на изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните.

§ 5. Животновъдните обекти за риба и други водни организми се привеждат в съответствие с изискванията на тази наредба в шестмесечен срок от влизането ѝ в сила.

§ 6. Наредбата е нотифицирана по реда на Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ, L 241, 17.09.2015 г.).

Министър: **Десислава Танева**